

Meseria de medic se face în fața lui Dumnezeu și a conștiinței tale

✉ Benone NEAGOE
Foto: Nicu VEREȘTIUC

V-am fi îndatorați dacă ați publica această scrisoare de recunoștință adresată celui care ne-a întors la viață.

În urma unor probleme medicale grave, am fost internați de urgență la Clinica Medicală 1 a Spitalului Militar Central. Ne-a primit și tratat cu grijă șeful secției, colonelul doctor Mihai Mureșan, medic primar boli interne, un om de o înaltă responsabilitate și competență profesională. Ne referim aici și la multiplele sale calități de manager, oglindite în condițiile de viață decente puse la dispoziția celor internați.

Pentru atitudinea lor omenească și susținere morală, le mulțumim de asemenea medicilor: majorii dr. Gabriel Stoicescu, dr. Mihai Ciobârcă, căpitanului dr. Silviu Stanciu, dr. Lavinia Zamfir, asistenta-șefă Maria Mare și asistentelor medicale Rodica Popa și Carmen Hârdău.

Cu stimă,

locotenent-colonel (r) Nicolae Iacob, pensionar militar, maior
Alexandru Stoica, lector la Universitatea Națională de Apărare Carol I

- Cu ce alte date am putea completa această carte de vizită, domnule colonel dr. Mihai Mureșan?

- Am intrat în Institutul de Medicină în anul 1975 și, până în prezent, am parcurs toate treptele ierarhiei medicale și militare pentru un om absolut obișnuit. Am făcut tot felul de cursuri în afara celor două specialități, medicină internă și cardiologie. Unele în țară, altele peste hotare. În prezent, sunt cursant al Colegiului Național de Apărare. Sunt căsătorit, am doi băieți, unul student, celălalt elev.

- De ce v-ați făcut cardiolog? Sunt, slavă Domnului, specialități medicale mult mai bănoase...

- Am o fire tranșantă. Cardiologia este o specialitate în care a fi sau a nu fi sunt foarte aproape unele de altele. Îmi plac deciziile rapide, concrete, încununate de succes.

- În lumea de azi, tumultuoasă și în permanentă schimbare, este nevoie de repere, de modele. Umane și profesionale. Aveți un astfel de model?

- Da. Profesorul Leonida Gherasim de la Spitalul Universitar, Clinica de Cardiologie, mi-a luminat cariera și drumul. Un alt profesor, sub îndrumarea căruia am lucrat, fiindu-i coleg, a fost profesorul dr. Mircea Cintează, un om cu o deosebită capacitate intelectuală și umană.

- Care este statutul medicului militar la noi?

- Din punctul meu de vedere, este unul complex și frumos. Pentru că îmbină cariere: militară cu cea intelectuală, profesională. Medicul militar a căpătat valențe deosebite, afirmându-se atât în țară, cât și în teatrele de operații, din Irak sau Afganistan, unde, se știe, este apreciat atât de camarazii pe care i-a însoțit acolo, cât și de colegii de armă, din țările aliate, pentru promptitudinea și eficiența cu care acționează. În plus, într-o societate în continuă schimbare, cum este cea în care trăim, medicul militar se adaptează din mers noilor tehnologii, tot mai performante.

- Ce ne puteți spune despre starea generală de sănătate a cadrelor

militare și care sunt, în opinia dumneavoastră, cele mai frecvente boli de care suferă acestea?

- Cadrele militare au o patologie aparte. Vizitele medicale anuale previn, de regulă, diversele afecțiuni. Ne izbim totuși de patologii de tip cardiovascular și de cele digestive, apărute îndeosebi în urma stresului, a diverselor reacții afective.

- Ce înseamnă echipa într-o clinică medicală?

- În orice instituție, echipa este fundamentală. Dacă ea este sudată, omogenă, rezultatele nu întârzie să se arate. Cel care creează echipa trebuie să țină cont de o serie întreagă de factori, începând de la caracterul omului și până la pregătirea lui profesională. Acești factori armonizează echipa și o fac puternică. Întotdeauna, atât succesele, cât și insuccesele sunt trăite în echipă.

- Ce condiții oferă pacienților Medicala 1?

- Excelente. Afirm acest lucru fără teama de a greși. De altfel, pacienții noștri au remarcat curățenia, luminozitatea, modernismul și, nu în ultimul rând, dispoziția tuturor celor care suntem aici ca lucrurile să se desfășoare după cerințele omului evoluat, care trebuie să trăiască după standarde moderne.

- Calitatea actului medical va cunoaște și ea o îmbunătățire în urma acestor dotări?

- Sigur că da. Calitatea actului medical a crescut, crește și se va dezvolta din ce în ce mai mult, pentru că tehnologia îți impune adaptarea la nou. Gestionat evident de om, de capacitatea acestuia de a pricepe și de a culege rezultatele oferite de dispozitivele pe care le folosim în investigarea, analizarea și diagnosticarea pacienților. Foarte curând, clinica noastră, ca de altfel întreg spitalul, se va bucura de o tehnologie investigațională și terapeutică de înaltă performanță. Datorăm acest lucru conducerii spitalului, generalului de brigadă conf. dr. Ioan Sîrbu, care s-a implicat efectiv în modernizarea și dotarea secțiilor noastre.

- Meritele și realizările Spitalului Militar Central sunt recunoscute și date ca exemplu de foarte multe ori. Totuși, nu duceți lipsă de reproșuri...

- E drept, nu poți mulțumi, întotdeauna, pe toată lumea. Există reacții din partea pacienților, mai ales atunci

când secția este suprasolicitată, când ne-maiavând paturi libere, aceștia privesc refuzul nostru de a face compromisuri, ca pe un atac la persoană. Asta ne face să nu ducem lipsă, așa cum spuneți, de unele reclamații sau interpretări, lucruri care nu ne caracterizează și pe care nu ni le dorim. Eu consider că meseria de doctor se face în fața lui Dumnezeu și a conștiinței tale. E o meserie mult prea frumoasă ca să folosești minciuna și duplicitarismul.

- Ce părere aveți despre sintagma merge și așa, atât de vehiculată azi?

- Nu, nu poate să meargă și așa. Medicina nu este o melodie de muzică ușoară. Viața este un bun unic al fiecăruia dintre noi, sănătatea este un lucru care nu poate fi modificat. Beneficiarul trebuie să fie în integritatea sa biopsihosocială, cum definește OMSU starea de sănătate.

- Poate fi considerat un act de corupție un buchet de flori, o cutie de bomboane, o sticlă de șampanie oferite unui medic în semn de recunoștință pentru ajutorul acordat?

- Nu vă ascund faptul că am lucrat, timp de doi ani, și într-un alt sistem medical, în Italia, lângă Milano, într-o

clinică de cardiocirurgie, unde lucrul acesta era un fapt curent, care nu scădea cu nimic din prestația și prestigiul doctorului. Este păcat că la noi acest aspect este interpretat tendențios, imaginea doctorului fiind comparată cu alte imagini, prilej pentru media de a găsi subiecte de pagina întâi. Există și paradoxul în care, dacă un medic refuză atenția pacientului, acesta își face probleme legate de gravitatea bolii sale în care doctorul nu vrea să se implice, creându-i un stres în plus. A mulțumi într-un anumit fel unui medic, mi se pare un gest de o mare noblețe sufletească atât dintr-o parte, cât și din cealaltă.

- Unde este "acasă" pentru dumneavoastră?

- La serviciu. Deseori cea mai mare parte din timp ne-o petrecem în spital, printre pacienți. Chiar și de Revelion, Paște sau Crăciun. Uneori, până și aniversările celor dragi ne găesc tot aici, dar, câteodată, suferința și urgența cazurilor este de așa natură, încât te gândești că sărbătorești un eveniment fericit, făcându-i pe alții fericți, la rândul lor.

